

กพด.รับที่..... ๙
วันที่ ๒๖.๐๙.๒๕๖๖
เวลา ๑๕.๖๘ น.

สสส. (eMail)

ส่ง : กพด.

รับที่ : ๕๗๑๗๗/๖๖

26 ก.ค. ๒๕๖๖ เวลา ๑๕.๓๔ น.

ที่ สม ๐๘๐๒/ ๒๐

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษาฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ - ๗
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง อำนาจการควบคุมตัวผู้ต้องหาคดียาเสพติดเพื่อสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
คดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาข้อเสนอแนะ ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖

ด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับอำนาจการควบคุม
ตัวผู้ต้องหาคดียาเสพติด จึงได้ศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง อำนาจการควบคุม
ตัวผู้ต้องหาคดียาเสพติดเพื่อสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒
โดยความเป็นมา สาระสำคัญ และข้อเสนอดังนี้

๑. ความเป็นมา

๑.๑ กสม. ได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้ร้องซึ่งกล่าวอ้างว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการ
ตำรวจนครบาล ๑ (ผู้ถูกร้อง) ทำร้ายร่างกายขณะจับกุมและควบคุมตัวในคดียาเสพติด โดยผู้ถูกร้อง
ในฐานะเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑/๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๕ ควบคุมตัวผู้ร้องไว้เพื่อสืบสวนสอบสวนได้ไม่เกินสามวัน แล้วส่งตัวให้พนักงานสอบสวนตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการต่อไป เมื่อผู้ร้องถูกส่งตัวไปฝากขังที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง
เจ้าหน้าที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลางตรวจร่างกายก่อนรับตัวพบว่า ร่างกายของผู้ร้องมีร่องรอยการบาดเจ็บ
ซึ่ง กสม. ตรวจสอบแล้วเห็นว่า แม้จะไม่ปรากฏพยานหรือหลักฐานที่ชี้ว่าผู้ถูกร้องทำร้ายร่างกายผู้ร้อง แต่เมื่อ
อาการบาดเจ็บเกิดขึ้นก่อนถูกควบคุมตัวไปที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ประกอบกับจากการซึ่งแจ้งของผู้ถูก
ร้องไม่ปรากฏว่า ผู้ร้องมีพฤติกรรมขัดขืนหรือหลบหนีการจับกุม จึงน่าเชื่อว่า ผู้ร้องได้รับบาดเจ็บจากการ
ควบคุมตัวของผู้ถูกร้อง อันเป็นการกระทำที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของผู้ร้อง¹
เกินสมควรแก่กรณี จึงเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน

๑.๒ กสม. เห็นว่า การแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะดังกล่าว
ขึ้นอีก จำเป็นต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน จึงมีมติให้จัดทำข้อเสนอแนะ
ในเรื่องนี้เสนอต่อกองบังคับการ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้ สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงเห็นสมควรมีข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง อำนาจการควบคุมตัวผู้ต้องหาคดียาเสพติดเพื่อสืบสวนสอบสวนตาม พระราชบัญญัติพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ วรรคสอง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เห็นสมควรนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ให้มีผลในทางปฏิบัติโดยเร่งด่วน

๔. สาระสำคัญของเรื่อง

พระราชบัญญัติพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑/๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้อำนาจกรรมการและ เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ควบคุมตัวผู้ถูกจับกุมที่กระทำการผิดร้ายแรงเกี่ยวกับคดียาเสพติดไว้เพื่อทำการสืบสวน สอบสวนได้เป็นระยะเวลาไม่เกินสามวัน โดยมิให้ถือว่าการควบคุมตัวดังกล่าวเป็นการควบคุมตัวของพนักงาน สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กสม. เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการกระทำที่กระทบต่อ สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล และไม่สอดคล้องกับสิทธิของบุคคลผู้ถูกจับกุมหรือควบคุมตัว ที่จะได้พบศาลโดยพลันซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชน โดยมีสาระสำคัญที่ต้องพิจารณาดังนี้

๔.๑ สิทธิของผู้ถูกจับกุมที่จะได้พบศาลโดยพลันเป็นสิทธิมนุษยชน

กติกรรมระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ข้อ ๙ วรรคสาม กำหนดให้บุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวในข้อหา ทางอาญาต้องถูกนำตัวไปยังศาลโดยพลัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำที่มิชอบต่อผู้ถูกจับกุม และให้ศาล สามารถตรวจสอบการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ถูกควบคุมในระหว่างการถูกควบคุมตัวได้ โดยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนประจำติดต่อระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ตีความคำว่า “โดยพลัน” หมายถึง ต้องนำตัวผู้ถูกจับไปพบศาลภายใน ๔๘ ชั่วโมงนับจากเวลาที่ถูกจับกุม และหากเป็นกรณีที่ผู้ถูกจับเป็นเด็ก อายุไม่เกิน ๑๘ ปี คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก (Committee on the Rights of the Child) ได้ให้ความเห็นว่า สิทธิของเด็กที่จะพบศาลโดยพลันมีความหมายว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จับกุมจะต้องนำตัวเด็กไปพบศาลภายใน ระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมงนับแต่จับกุม

๔.๒ สิทธิของผู้ถูกจับในคดียาเสพติดที่จะพบศาลถูกขยายระยะเวลาเกินกว่า ๔๕ ชั่วโมง

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑/๖ วรรคหนึ่ง ให้อำนาจกรรมการและเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รวมถึงเจ้าพนักงานอื่นซึ่งได้รับมอบหมาย สามารถควบคุมตัวผู้ต้องหาคดียาเสพติดเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๓ วัน เพื่อสืบสวนสอบสวนก่อนส่งให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาควบคุมตัวเพื่อสอบสวนต่อไปอีก ๔๕ ชั่วโมง ทำให้สามารถควบคุมตัวผู้ต้องหาในคดียาเสพติดได้สูงสุด ๕ วัน โดยผู้ต้องหานั้นไม่ได้รับสิทธิที่จะได้พบศาลโดยพลัน ทั้งนี้ อำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาคดียาเสพติดเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๓ วัน ใช้ในกรณีที่มีความร้ายแรงแห่งคดี ได้แก่ ผลิต ครอบครอง และจำหน่าย เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนเป็นสำคัญ แต่การให้อำนาจดังกล่าวไม่ควรจำกัดสิทธิของผู้ต้องหาที่จะต้องได้พบศาลโดยพัฒนาไปในระยะเวลา ๔๕ ชั่วโมง

๔.๓ ข้อเสนอแนะของ กสม.

กสม. จึงเห็นสมควรมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย เรื่อง อำนาจการควบคุมตัวผู้ต้องหาคดียาเสพติดเพื่อสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามหน้าที่และอำนาจต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้กระทรวงยุติธรรม โดยคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ดำเนินการ ดังนี้

๔.๓.๑ หารือกับผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อยกเลิกมาตรา ๑๑/๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยให้ใช้วิธีสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากมีความจำเป็นที่จะต้องสอบสวนขยายผลในคดียาเสพติด หรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่ต้องขยายระยะเวลาการควบคุมตัว ให้ผู้จับกุมหรือควบคุมตัวต้องร้องขอต่อศาลเพื่อพิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องควบคุมตัวผู้ต้องหานี้เพื่อการสอบสวนหรือดำเนินการอื่น

๔.๓.๒ หารือกับผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๗๘ เพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๗ วรรคสาม เป็น “ในกรณีที่ผู้ถูกจับไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราว และมีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือการฟ้องคดี ให้นำตัวผู้ถูกจับไปศาลภายในสิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้นั้นถูกจับ ...”

๔.๓.๓ หารือกับผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดียouth และครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดียouth และครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง เป็น “ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการจับกุมทันทีภายในเวลาสิบสิบห้านาที แต่ถ้าเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ ไม่สามารถเข้าใจคำสั่งของพนักงานสอบสวนได้ ให้ดำเนินการตามปกติที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนมาศาลเข้าในกำหนดเวลาสิบห้านาที”

๕. ข้อเสนอ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
เพื่อพิจารณาข้อ ๔.๓ โดยมีรายละเอียดตามข้อเสนอแนะ ที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ ดังปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการได้โปรดแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติทราบด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางสาวพรประไพ กัญจนรินทร์)
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๑๙๙๕ (ภายนอก)

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๓ ๘๗๒๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ panupong.ksb@gmail.com